

Pogovor s prof. Antonom Štrukljem ob 20. obletnici smrti B. sl. Antona Strleta

20. oktobra 2003 se je od zemeljskega življenja poslovil profesor Anton Strle, za katerega je marca 2014 stekel škofijski postopek razglasitve za blaženega. Kot profesor dogmatike je od leta 1965 deloval na Teološki fakulteti v Ljubljani, blizu pa mu je bila tudi uršulinska cerkev Svete Trojice v Ljubljani, kjer je v okviru pastoralne službe redno spovedoval in maševal vse do svoje smrti. Poznan je tudi po službah, kot sta prevajalec, škofijski cenzor, leta 1977 ga je papež Pavel VI. imenoval za prelata.

Kljub vsem funkcijam pa je Anton Strle v prvi vrsti ostal molivec in asket, ki je v ponižnosti želel vsakomur približati Boga. Njegova gorečnost za vero ga je trikrat spravila na zatožno klop in za zapahe, kjer je skupaj preživel več kot pet let. Živel je zelo skromno. Plače in pokojnine je razdal v dobre namene, za knjige in uboge.

Ob obletnici smo na pogovor povabili zaslužnega profesorja Antona Štruklja, saj mu je bil Strle profesor in mentor, pozneje pa tudi dober prijatelj in spovednik. V pogovoru smo se dotaknili tudi knjige, ki bo ob jubileju izšla.

20. oktobra 2023 zaznamujemo 20. obletnico smrti Božjega služabnika prof. dr. Antona Strleta. Najprej se spomnimo Strletovih profesorskih let, saj ste bili njegov študent. Kako se ga spominjate?

Prof. dr. Anton Strle je bil izjemen človek. Asket, učenjak, svetnik. Vsi, ki smo ga količkaj poznali, smo občudovali njegovo dosledno življenje po evangeliju. Kot zvest Kristusov učenec si je prizadeval hoditi po ozki in strmi poti, ki drži v življenje. Z askezo in odpovedovanjem samemu sebi ter nesebičnem delom za božje kraljestvo je stopal skozi ozka vrata. Vedno je iskal »le eno potrebno« (Lk 10,42). Kljub svojemu krhkemu zdravju je izgoreval v profesorskem in dušnopastirskem služenju.

Sveto pismo je znal skoraj na pamet. Veroval je, kar je bral; učil, kar je veroval, in živel po skrivnosti Kristusovega križa.

Božji služabnik Anton Strle je v vsem svojem oznanjevanju posebno poudarjal potrebnost spreobrnjenja. Spreobrnitev srca je bila zanj v središču. Le tako more človekov duh premagati tiste meje, ki mu zapirajo dostop k skrivnosti. Le tako more svoj pogled usmeriti v Kristusovo obličje. Prof. Strle je do dna duše razumel, da se more teologija razvijati samo, če jo spremlja molitev, ki dojame božjo navzočnost in se v pokorščini izroči Bogu. Zapustil nam je zgled resničnega teologa, ki v molitvi in premišljevanju zajema moč za apostolsko delovanje in pričevanje za Kristusa. Prof. Strleta

se spominjamo kot moža vere in duhovnika, ki v pokorščini in skritosti nikoli ni iskal osebne uveljavitve, marveč je vedno želel le večjo božjo slavo.

Profesorja Strleta so med velikimi teologi dejansko najbolj zanimali svetniki. V *Letu svetnikov* je mojstrsko predstavil vse Gospodove in Marijine praznike ter vse glavne praznike cerkvenega leta. Dobro se spominjam, da mi je pred praznikom vseh svetih vedno zaklical z Newmanom: »Moja duša naj bo s svetniki!« Včasih je ta vzklík izrekel tudi večkrat, in sicer s povzdignjenim glasom, polnim svetega hrepenenja.

**Kakšen vtis je naredil na Vas kot profesor?
Kakšen odnos je imel do študenta in dela?**

Prof. Strle je bil na predavanjih ves goreč. Ker je znal Sveto pismo na pamet, je na tablo sproti pisal svetopisemska mesta. Vsakega slušatelja je poznal osebno po imenu. K njemu v stanovanje smo hodili na kolokvij – pogovor o prebranem čtivu. Tako je vsakogar spoznal od blizu. Vedno se je zanimal za svoje študente in jih spodbujal k učenju in branju oziroma k nadaljnjemu študiju. Od vsakogar je zahteval znanje po njegovih zmožnostih. Strožji je bil do tistih, ki se študiju niso posvečali dovolj ali so se preveč ukvarjali s čim drugim, kar ni bilo ravno potrebno za pripravo na duhovništvo. O kakšnem nadarjenem študentu je rekel, da je »zanemarjeno veleposestvo«. Včasih je kar spotoma, ko je šel na grad ali Golovec, koga prijel za rokav in ga spodbujal k študiju. Še pomembnejše pa je, da je zanje molil. Popoldne je molil brevir na hodniku pred svojim stanovanjem ali na dvorišču Teološke fakultete. Kar odmevalo je.

Bil je tudi Vaš mentor na dodiplomskem in podiplomskem študiju. Kako bi ga opisali kot mentorja?

Kot mentor je prof. Strle spremljal okoli sto diplomantov, deset kandidatov za magisterij in trinajst kandidatov za doktorat. Po Božji

dobroti sem bil tudi sam deležen očetovske naklonjenosti prof. dr. Antona Strleta, ki me je vodil pri diplomski, magistrski in doktorski nalogi. Sproti sem mu nosil posamezna poglavja. Dr. Strle je kljub obilnemu delu besedilo vselej takoj vzel v roke in ga natančno pregledal ter izboljšal posamezne izraze. Moram mu biti hvaležen, saj sem se pri njem naučil vztrajnosti in natančnosti. Brez njega ne bi prišel na Teološko fakulteto za predavatelja dogmatične teologije, prav tako ne bi začel pisati in prevajati. Gospod Strle je imel prevajanje temeljnih teoloških besedil vsaj za tako pomembno kakor pisanje lastnih.

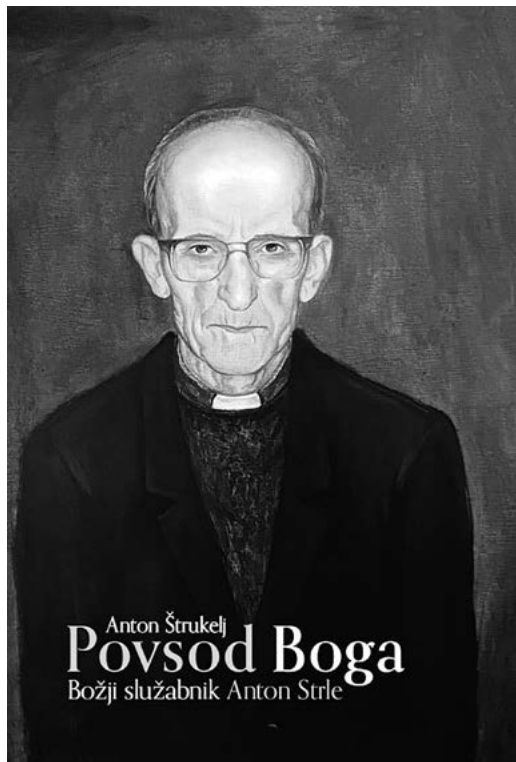
**Pozneje je bil tudi Vaš prijatelj in svetovalec.
Nam lahko približate vaju odnos?**

Zakaj je prof. Strle zapustil neizbrisen pečat pri svojih študentih? Jedro je v njegovem duhovništvu. Duhovnik Strle se je vedno znova učil in oblikoval pri našem edinem Učitelju, Gospodu Jezusu Kristusu. Zanj je živel, trpel in delal. Hvaležni smo Bogu za tako dobrega in svetega človeka, gorečega Marijinega častilca, ki je ostal zvest in pokončen tudi v najhujših življenjskih preizkušnjah. Kolikokrat je govoril z apostolom sv. Pavlom: »Naša sedanja lahka stiska« – ki pa je včasih še kako bridka – »nam pripravlja čez vso mero veliko, večno bogastvo slave« (2 Kor 4,17).

**Ob dvajseti obletnici Strletove smrti izide
vaša knjiga »Povsod Boga! Božji služabnik
Anton Strle.« Kaj vas je navdihnilo za njegovo
pripravo in kako je delo zasnovano?**

Knjigo sem v svoji notranjosti pripravljaval veliko let. Ves čas sem čutil dolžnost, da po svojih močeh predložim njegovo življenje in delo. Kaj vsebuje? Na začetku je uvodna beseda papeža Benedikta XVI. Temu je mag. Blaž Otrin dodal esej »Stoletje Antona Strleta«. Naslovi posameznih poglavij so: Dom in šolanje, Trikrat v zaporu, Anton Strle kot dušni pastir, Anton Strle – profesor na Teološki fakulteti, Anton Strle in sveta teologija, Posvetitev

Jezusovemu in Marijinemu Srcu, Strletovi Izbrani spisi. Sklep: Rojstni dan za nebesa in nebeško slavo. Dodana je Strletova obsežna bibliografija, ki bo v pomoč bralcem za nadaljnje preučevanje njegovih spisov.



Je kaj, kar Vam je ob pripravi knjige ostalo še posebno blizu?

Strletov lik je med nami vedno bolj živ. Tudi on je eden od »teologov za prihodnost«. V tem smislu je dragoceno pričevanje papeža Benedikta XVI., ki je 6. marca 2017 zapisal: »Iz srca se veselim, da se je začel postopek za beatifikacijo božjega služabnika prof. dr. Antona Strleta, in upam, da bo prav kmalu prišel na cilj. Prav v sedanjem položaju, ko teologija včasih bolj vodi proč od vere kakor k veri, je posebno pomembno, da celotnemu krščanstvu prikažemo odlične osebnosti teologov, v katerih je izpolnjeno dejansko bistvo teologije.« Prav je, da spoznamo tega čudovitega človeka, ki se je po Mariji ves izročil Bogu v blagor Cerkve in ljudi. Božji služabnik Anton Strle naj nas vnema s svojim zgledom, navdihuje s svojo besedo in podpira s svojo priprošnjo.